

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 0651-74000 ΦΑΞ: 0651-79286

ΕΤΟΣ ΚΑ'

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 251

ΜΑΡΤΙΟΣ 1999

Περιμένοντας ... «τ' αποδημητικά» των χωριών μας

Ο Μάρτης, φέτος, μας ήρθε γελαστός κι ηλιόλουστος, πραγματικά Ανοιξιάτικος. Σ' αντίθεση με το φεινό Φλεβάρη που όχι μόνο σαν «Φλέβισε» δεν «μύρισε καλοκαίρι» κατά τη ρήση, αλλά δικαίωσε εκείνη την άλλη: «Ο γαΐδαρος εφόφησε στις πρώτες του Φλεβάρη και το Θεό εδόξαζε... πούφυνγε ο Γενάρης»...

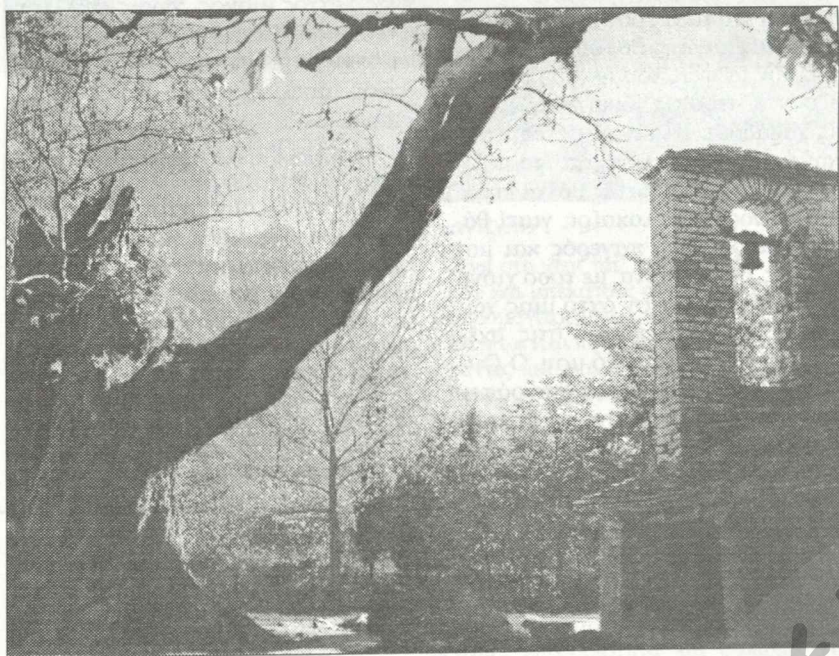
Τέτοιο Φλεβαρίσιο χειμώνα, είχαμε πολλά χρόνια να δούμε. Χιόνια παλιοκαιρίσια σαβανοσκέπασαν τα χωριά μας για πολλές μέρες. Παλιοκαιρίσιες κι οι παγωνιές του. Ας είναι! Όλα έχουν την ώρα τους και την ομορφιά της αν'αλλαγής των εποχών.

Έτσι το έμπα της άνοιξης με τις λιακάδες του Μάρτη, έκανε πράγματι να «μυρίσει» «νια καλοκαίρι, δικαιώνοντας φέτος το: «Από Μαρτιού καλοκαιριά κι απ' Αύγουστο χειμώνα» ή αλλιώς «Από Μαρτιού πουκάμισο κι απ' Αύγουστο συγγούνι...». Είθε νάναι έτσι μέχρι το τέλος του και να μην την πάθουμε σαν τη γριά με τα κατσίκια της που βιάστηκε να πει: «Πριτς Μάρ-

τη μου, τα κατσίκια τάβγαλα» μ' αποτέλεσμα να τον ...τσιγκλίσει κι ως το τέλος του να της ψοφήσουν όλα...

Πάντως, όπως και νάχει αν δε «μύρισε καλοκαίρι», μοσχομύρισε Πασχαλιά, που φέτος κι αυτή

ηχούν, τις μέρες αυτές, αγέλλουν τη χαρά του παιδιού που κουβαλάμε μέσα μας, ως την τελευταία. Αυτές οι γιορτές κι αυτές οι μνήμες είναι οι αλυσίδες, τα χαλινάρια που μας τραβούν πίσω στις ρίζες μας, αυτές τις μέρες, ιδιαίτερα.

... Κάπου στο Ζαγόρι.

μας έρχεται πρόωρα, στις αρχές Απρίλη.

Οι «χαιρετισμοί» άνοιξαν τις παγωμένες κι άδειες -το χειμώνα- εκκλησιές των χωριών μας και μαζί ξεπαγώνουν και ζωντανεύουν, τις μέρες αυτές, οι μνήμες οι παιδικές. Γιατί το Πάσχα, είναι η παιδική ηλικία όλων μας, η ανάμνησή της έστω. Οι καμπάνες που

Οι πιο ανυπόμονοι απ' τους ξεριζωμένους των χωριών μας, άρχισαν να μäs έρχονται, για να «συγυρίσουν» το πατρικό, να το «ξεστάνουν», να το χαρούν το Πάσχα, να το συγγιοτάσουν με τους συγχωριανούς τους. Κι αυτοί που μένουν εκεί, πιστοί βιγλάτορες των εστιών, χαίρονται αυτή την επιστροφή, όπως χαιρόμασταν, μικρά παιδιά, τα πρώτα χελι-

δόνια. Και τη χαίρονται ακόμα και τ' άψυχα: τ' αμπαρωμένα σπίτια, τ' άδεια σοκάκια, οι βουβαμένες, τον περισσότερο χρόνο, εκκλησιές μας.

Απαντοχή κι ανάσα για τα χωριά μας η κάθε επιστροφή (έστω και για λίγο) των αποδήμων μας, των ξενητεμένων. Ειδικά τις μέρες του Πάσχα, μέρες πένθιμες και χαροποιές συγχρόνως, η επιστροφή τους, συμβολίζει (θέλουμε να συμβολίζει) την ελπίδα της Ανάστασης.

Τούτο το φύλλο του περιοδικού μας, όπως υπολογίζουμε, θα φτάσει στα χέρια τους, στα χέρια όλων των Ζαγορίσιων της διασποράς, πριν τη Μεγάλη Γιορτή. Γι' αυτό θελήσαμε τούτο το πρωτοσέλιδο, σαν κέντριμα και πρόσκληση η επιστροφή νάναι κάθε χρόνο και μεγαλύτερη.

Το Ζαγόρι και τα χωριά τους τους περιμένουν. Καλώς να μäs έρθουν, λοιπόν. Και ΚΑΛΟΠΑΣΧΑ σ' όλους, απ' όλους όσους πασχίζουν να βγαίνει κάθε μήνα τούτο το Ζαγορίσιο βήμα δεσμού και επικοινωνίας «Το Ζαγόρι μας».

«Ζ»

Ελένη Σκούρτη
Αθήνα, Γενάσης '99

Στοιχεία της πόλης στα χωριά και αντίστροφα

Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο να βλέπουμε σήμερα στις πόλεις κατασκευές ή αντικείμενα που έχουν σχέση με τη ζωή του χωριού, αλλά και αντίστροφα: παλιές λάμπες, ρόκες, μαγκάλια και κάθε είδους οικιακά σκεύη, που ήταν κάποτε χρηστικά, αποτελούν βασικά γνωρίσματα της διακόσμησης των σπιτιών μας και

λήπουν να δραπετεύσουν.

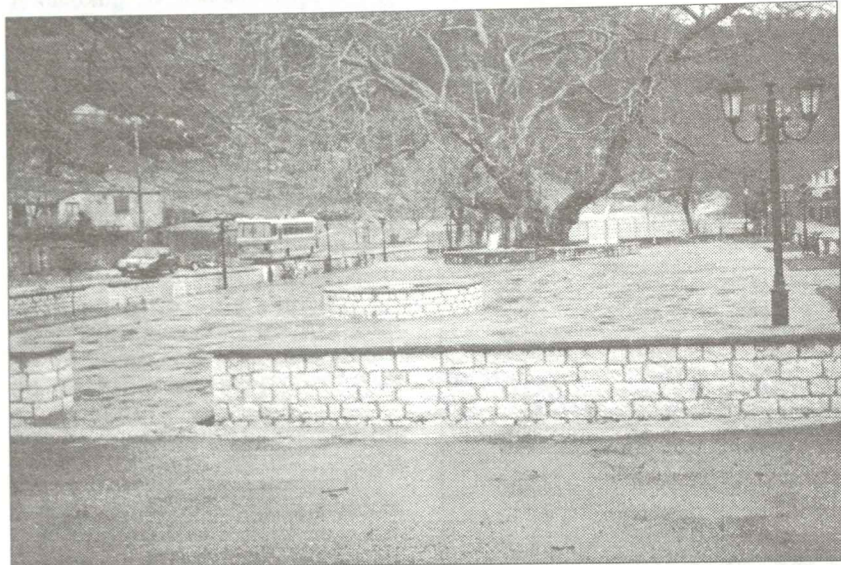
Τελικά ο ότι αφορά την πρώτη περίπτωση δηλ. της πόλης είναι κάτι που μάλλον έχει ατονήσει καθώς επηρέασε τις προτιμήσεις μας η κυρίαρχη σήμερα υπερκατανάλωση και επιβολή του μοντέρνου. Εοσιές αντίστασης υπάρχουν, καθώς εξακολουθεί να υπάρχει η αγωγή

νέους να δραπετεύουν. Τελικά ο ότι αφορά την πρώτη περίπτωση δηλ. της πόλης είναι κάτι που μάλλον έχει ατονήσει καθώς επηρέασε τις προτιμήσεις μας η κυρίαρχη σήμερα υπερκατανάλωση και επιβολή του μοντέρνου. Εοσιές αντίστασης υπάρχουν, καθώς εξακολουθεί να υπάρχει η αγωγή

συνηθολογήσουμε με τους νέους τους και κανόνες;

Υπάρχουν και οι άλλοι, που δίνουν την αστική αυτή εικόνα, που φέρεται στο χωριό, να είναι απομακρυσμένη από σύμβολα, αξίες και ιδανικά.

Τελικά η οποία μεταφορά στοιχείων της πόλης στα χωριά και αντίστροφα. Είναι δείκτης μετασχηματισμού των κοινωνιών, ή ένδειξη αποδιοργάνωσης; *Μαρία Τσιούμ-Ρίμ*

Η ερήμωση των χωριών μας έκανε τις πλατείες να φαντάζουν μεγάλες.

τέκοντας μάλιστα κυρίαρχη θέση ο' αυτά, καθώς τα βρίσκουμε στους χώρους υποδοχής ή σε θέσεις, όπου δε θα περάσουν απαρατήρητα. Πολλά στοιχεία ακόμα της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής βλέπουμε να αποτελούν επιλογές της σημερινής αισθητικής αλλά και πρακτικής. Τη σύγχρονη πολυκατοικία χαρακτηρίζουν συχνά παραδοσιακές βρύσες, λιθοκίονα πηγάδια και πλακοστρωμένες με μαυρόπλακες αυλές ή στέγες, που πολλές φορές ασφυκτούν

νία για τη διατήρηση της ιδιαιτερότητας της καταγωγής μας και της ταυτότητας μας. Μια αγνότητα, που χαρακτηρίζει κυρίως την ελληνική κοινωνία, όταν ζούσε το μετασχηματισμό της από αγροτική σε βιομηχανική και καθώς ένωθε ο εκσυγχρονισμός να προχωρεί με ταχύτητα και να ισοπεδώνει τις τοπικές ιδιομορφίες και τα γνωρίσματα γενικότερα της μικρής κοινότητας. Γι' αυτό και τα στοιχεία αυτά του υλικού πολιτισμού θέλησε να γίνουν ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα

Στην πόλη "παραδοσιακές" βρύσες που ασφυκτούν στα λιγοστά τετραγωνικά των ακάλλυπτων χώρων.

από τα ελάχιστα τετραγωνικά των ακάλλυπτων χώρων.

Αλλά και στα χωριά μας διάχυτη υπάρχει η αίσθηση της πόλης. Υπεργεθείς και δυσανάλογες για τα δεδομένα των αναγκών πλατείες, ασφαλισμένοι δρόμοι, μπρο ακόμα και πισσαριές είναι μερικά από τα στοιχεία που σε ξαναφέρνουν εκεί, απ' όπου θέ-

στην πόλη, που αναγκάστηκε να ζει και το χωριό, που εγκατέλειψε. Και καθώς η μια γενιά διαδέχεται την άλλη και ο ξεριζωμός γίνεται πιο ανώδυνος τα στοιχεία αυτά της παραδοσιακής διακόσμησης φάνταζαν ετερόκλητα και άσχημα πλέον, καθώς ήταν εκτός τόπου και χρόνου.

Όμως πως θα μπορούσε να ερμην-

Ο στοιχειωμένος τόπος

Την πρώτη Κυριακή του Γενάρη βρέθηκα στο Κουκούλι. Ήταν μια μοναχική μέρα. Τα πελάτια σύννεφα έκρυβαν το Μιτωκέλι. Λίγο πιο πάνω από την πλατεία, εκεί που ξεκινάει το παλιό μονοπάτι για το Καπνικό, συναντήσαμε κάποιους τουρίστες. Μας ρώτησαν αν το χωριό είχε ξαναφάνηκε όμως πως δεν είχαν διάθεση να μείνουν στο χωριό. "Είναι στα στοιχειωμένο", μας είπαν.

Σε διαφορετική περίπτωση θα αντιδρούσα, ίσως κι από υπέρογκο πικισμό, και θα προσπαθούσα να τους μεταπεισω. Αντίθετα όμως, τα λόγια αυτά μου φάνηκαν ελπιδοφόρα. Τα στοιχεία, οι νεράιδες κι οι άλλοι που νεράνι το δέος του ανθρώπου για το μεγαλείο της φύσης και το μυστήριο της ζωής θεωρείται συνήθως παρελθόν. Αλλιώς, με εμείς οι ντόπιοι, το σκοτώσαμε εδώ και χρόνια για να ατελειευθερωθούμε. Μάταιος κόπος. Τα φροβερά στοιχεία απλώς αντικαταστάθηκαν από άλλα, πιο προσιτά, αλλά και πιο ασάνθηρα, που μπαίνουν ύπουλα και ανεπαίσθητα σε κάθε σπίτι μαζί με τα ψώνια και μέσα από τις τηλεοπτικές συσκευές.

Η φύση θεωρείται πλέον εχθρός. Ο άνθρωπος προσπαθεί να αποδείξει ότι την εξουσιάζει. Ενώ παλιότερα η φύση και τα στοιχεία της ήταν σύντροφοι του ανθρώπου, σήμερα τον τρομοκρατούν, καθώς αποδεικνύουν τη ματαιότητα των υλιστικών αξιών, των ετεροκαθορισμένων ονείρων και των απάνθρωπων ρυθμών της ζωής στις μεγάλες πόλεις.

Γι' αυτό και ο καταναλωτισμός προσπαθεί να μεταλλάξει ό,τι ξεφεύγει από τη λογική του. Θέλει να κάνει το Ζαγόρι τη "Μύκονο της Ηπείρου" όπου οι αργόσχολοι κοσμοπολίτες θα επιδεικνύουν και θα αποδεικνύουν την "ανωτερότητα" τους. Τα Ζαγοροχώρια δε θεωρούνται χωριά, αλλά "γραφικοί οικισμοί". Οι κάτοικοί τους δεν είναι πλέον συγχωριανοί, είναι γειτνιάζοντες ιδιοκτήτες ακινήτων. Εξάλλου, όλο και πιο συχνά πλοιοι απ' όλη την Ελλάδα φτιάχνουν τα εξοχικά τους μέγαλα στο Ζαγόρι. Είναι κόστηρωτη πλατεία και ο πλάτανος δεν είναι η καρδιά του χωριού, είναι πάγκρινος για πολυτελή αυτοκίνητα. Η Ανάσταση αποτελεί μόνο σφαγή για πλούσιο φαγοπότη και το πανηγύρι είναι απλώς μια πηγή εισοδήματος στην Κοινότητα. Απ' τα παλιά μονοπάτια περνάν σε φαντάσματα αμνηστων λαθρομετανάστες και κυνηγοί απ' όλη την Ελλάδα, που έχουν την επώδυνη πώση ότι κυριαρχούν στη φύση σκοτώνοντας δύστυχα ζώα.

Ευτυχώς όμως, υπάρχουν και οι αντιστάσεις: Το περήφανο ποτάμι, πλούτος του παρελθόντος, ευτυχώς συγκυρίες και άνθρωποι του παρόντος που αγαπούν τον τόπο τους. Κυρίως όμως, υπάρχουν τα στοιχεία, όπως οι δρόμοι στο τέμπλο των Ταξιαρχών στα Κάτω Σουδενά, οι ξεχασμένες βελανιδιές με τον τζομπαναράνικο πύργο στο Στάλο των Πάνω Σουδενών, οι χορταριασμένες Σκάλες, τ' αλώνια με τις μισοκαρμυμένους λύβες. Και τα ξωκλήσια. Και οι μισάνοιχτες εξώπορτες, μέσα απ' τις οποίες βλέπει κανείς τον ορίζοντα, αφού τα μεγαλύτερα σπίτια είναι πλέον λιθοσωροί.

Και τα κυνηγημένα ζώα, τα αγριόγδα κι "οι τελευταίες αρσενικές Πίνδου". Και φυσικά οι άνθρωποι, όπως ο μπαρμπα-Χρήστος στα Βασιλά, αγέρωχος σαν τα βουνά και "καθαρός" σαν το Ζαγορίσιο αέρα. Για μένα "V.I.P." (Very Important Person = Πολύ Σημαντικό Πρόσωπο) είναι ο μπαρμπα-Χρήστος κι όχι ο Αμερικάνος Πρόεδρος.

Το μικρό τουριστικό καφενείο στο Μονοδέντρο μοιάζει με καταφύγιο για τους χωριανούς στις "μέρες αιχμής". Η απλότητα στη συμπεριφορά, η έλλειψη ανέσεων και ο πυκνός καπνός από τα τσιγάρα αποτελούν ενδεχόμεως όποιος ξένος θα ξεπέσει εκεί θα ζητήσει επικοινωνία κι όχι μια απλή προσφορά υπηρεσίας.

Κάθε νύχτα τα παλιά στοιχεία ξεπετιούνται από τα ερεπόμενα στοιχεία και από τα γυμνά κλαριά των δέντρων και διαχέονται στην ατμόσφαιρα. Τα χωριά μας δεν είναι μόνα τους. Γι' αυτό κι αξίζει να ελπίζουμε πως κι εμείς

Βαγγέλης Παπαγιάννης

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ο άνθρωπος, ο δάσκαλος, ο λογοτέχνης

Ομιλία του Γ. Γραμματέα της ΕΗΜ κ. Νίκου Υφαντή, στο πνευματικό μνημόσυνο που τέλεσε η Εταιρεία στις 14 Δεκεμβρίου 1998 με τη συμπλήρωση χρόνου από το θάνατό του.

Το έργο του

Κυρίες και κύριοι
Τα Γιάννη, λίκνο των γραμμάτων, πνευματικός και εκπαιδευτικός ομφαλός του ελληνισμού κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, άρχισαν να παρακμάζουν μετά την ίδρυση του πρώτου ελληνικού κράτους. Το κέντρο βάρους μεταφέρθηκε στην νέα πρωτεύουσα, την Αθήνα.
Δεν ήταν όμως δυνατό η λάμψη της πόλης που φώτισε τα σκοτάδια της αμάθειας σε δύσκολους χρόνους, παράδοση αιώνων, να σβήσει. Η παράδοση εξακολουθούσε και συνεχίζεται μέχρι την αυγή του 21ου αιώνα.
Ενας από τους μεγάλους του αιώνα μας που βυζάνιζε τις ρίζες του παρελθόντος, φανταστικός τοπολάτης, είναι και ο Γ. Νικολαΐδης.

Πολυγραφώτατος και πολυβραβευμένος Ηπειρώτης συγγραφέας, παράλληλα με τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα, ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία, την ποίηση, το δοκίμιο, με ταξιδιωτικές εντυπώσεις, με επιφυλλίδες, άρθρα, κριτική βιβλίου και ιστορικολαογραφικές έρευνες, μονογραφίες, διηγήματα κ.ά.
Στο τέλος μιας οδύσσειας περιπλάνησης στην απέραντη θάλασσα της πνευματικής δημιουργίας, βρήκε τη γαλήνη της συλλογής και αποτίμησε απολογιστικά τον πολυχρόνο μόχθο του.

Πλούσιο το συγγραφικό του έργο εγκατεστημένο σε εφημερίδες και περιοδικά. Στην "Ηπειρωτική Εστία", "Ηπειρωτικό Ημερολόγιο", "Νέα Εστία", "Διαβάζω" και άλλα.

Από τα αυτοτελή έργα, που έχουν εκδοθεί όλα στα Γιάννη, αναφέρουμε τα εξής:

1. Ιστορική μονογραφία περί της εν Ηπείρω χώρας Βεζήτζης, Ιωάννινα 1939.
2. Ρυθμός ψυχής, ποιήματα, 1939.
3. Η εποχή μας, δοκίμια, 1971.
4. Η Νεοελληνική παράδοση και το ελεύθερο ελληνικό κράτος, τ. Α', 1973.
5. Αναδρομές, διηγήματα, 1982.
6. Ζαγόρι, (δοκίμιο ανθρωπογεωγραφίας), 1982.
7. Μνήμες του '40, 1985.
8. Τα χρόνια που πέρασαν, τ. Α-Β, 1992, 1994.
9. Επιλόγιες, τ. Α', 1996.
10. Τα Γιάννη στον πόλεμο του 1940-41 (συμβολή), 1997.
11. Το μνημειώδες έργο του "Τα Γιάννη του μεσοπολέμου", τ. 10, 1992-1997.

Στη συνέντευξη που παραχώρησε στη Λούκλα Τζάλλα, με τόνο εξομολογητικό, σχεδόν αποπληκτικό, εξωτερικεύει τα συναισθήματα του και συγχρόνως ξεδιπλώνεται μια μακροχρόνια πορεία και η αγωνία του για την τύχη του πολιτισμού και πολυχρόνου έργου του.

Θα πει: «Αν παρατηρήσετε τις χρονολογίες έκδοσης των βιβλίων μου, θα δείτε ότι τα δύο πρώτα κυκλοφόρησαν πριν από τον πόλεμο, το 1939... Διέθεσα, απ' ό,τι θυμάμαι, περισσότερο από 15.000 δρχ. της εποχής εκείνης, προερχόμενες από την πώληση της γυναικίας μου... Μετά τον πόλεμο δεν τύπωσα κανένα βιβλίο, για πολλά χρόνια, από έλλειψη οικονομικών δυνατοτήτων. Κι έμεινα μου δημοσίευσα σ' όλες τις εφημερίδες των Γιαννίνων και πολλά, με τα χρόνια, από έκδοσή της (1952) στην "Ηπειρωτική Εστία", απ' όπου έπαιρνα μικρό αριθμό αντιτύπων και έστειλα σε φίλους πνευματικούς ανθρώπους. Όταν από το 1970 και ύστερα ο μισθός μου επέτρεπε κάποια άνεση κινήσεων, άρχισα να εκδίδω βιβλία με δαπάνες μου, χωρίς να προσδο-

Το έργο του

Κυρίες και κύριοι
Τα Γιάννη, λίκνο των γραμμάτων, πνευματικός και εκπαιδευτικός ομφαλός του ελληνισμού κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, άρχισαν να παρακμάζουν μετά την ίδρυση του πρώτου ελληνικού κράτους. Το κέντρο βάρους μεταφέρθηκε στην νέα πρωτεύουσα, την Αθήνα.
Δεν ήταν όμως δυνατό η λάμψη της πόλης που φώτισε τα σκοτάδια της αμάθειας σε δύσκολους χρόνους, παράδοση αιώνων, να σβήσει. Η παράδοση εξακολουθούσε και συνεχίζεται μέχρι την αυγή του 21ου αιώνα.
Ενας από τους μεγάλους του αιώνα μας που βυζάνιζε τις ρίζες του παρελθόντος, φανταστικός τοπολάτης, είναι και ο Γ. Νικολαΐδης.

Πολυγραφώτατος και πολυβραβευμένος Ηπειρώτης συγγραφέας, παράλληλα με τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα, ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία, την ποίηση, το δοκίμιο, με ταξιδιωτικές εντυπώσεις, με επιφυλλίδες, άρθρα, κριτική βιβλίου και ιστορικολαογραφικές έρευνες, μονογραφίες, διηγήματα κ.ά.
Στο τέλος μιας οδύσσειας περιπλάνησης στην απέραντη θάλασσα της πνευματικής δημιουργίας, βρήκε τη γαλήνη της συλλογής και αποτίμησε απολογιστικά τον πολυχρόνο μόχθο του.

Πλούσιο το συγγραφικό του έργο εγκατεστημένο σε εφημερίδες και περιοδικά. Στην "Ηπειρωτική Εστία", "Ηπειρωτικό Ημερολόγιο", "Νέα Εστία", "Διαβάζω" και άλλα.

Από τα αυτοτελή έργα, που έχουν εκδοθεί όλα στα Γιάννη, αναφέρουμε τα εξής:

1. Ιστορική μονογραφία περί της εν Ηπείρω χώρας Βεζήτζης, Ιωάννινα 1939.
2. Ρυθμός ψυχής, ποιήματα, 1939.
3. Η εποχή μας, δοκίμια, 1971.
4. Η Νεοελληνική παράδοση και το ελεύθερο ελληνικό κράτος, τ. Α', 1973.
5. Αναδρομές, διηγήματα, 1982.
6. Ζαγόρι, (δοκίμιο ανθρωπογεωγραφίας), 1982.
7. Μνήμες του '40, 1985.
8. Τα χρόνια που πέρασαν, τ. Α-Β, 1992, 1994.
9. Επιλόγιες, τ. Α', 1996.
10. Τα Γιάννη στον πόλεμο του 1940-41 (συμβολή), 1997.
11. Το μνημειώδες έργο του "Τα Γιάννη του μεσοπολέμου", τ. 10, 1992-1997.

Στη συνέντευξη που παραχώρησε στη Λούκλα Τζάλλα, με τόνο εξομολογητικό, σχεδόν αποπληκτικό, εξωτερικεύει τα συναισθήματα του και συγχρόνως ξεδιπλώνεται μια μακροχρόνια πορεία και η αγωνία του για την τύχη του πολιτισμού και πολυχρόνου έργου του.

Θα πει: «Αν παρατηρήσετε τις χρονολογίες έκδοσης των βιβλίων μου, θα δείτε ότι τα δύο πρώτα κυκλοφόρησαν πριν από τον πόλεμο, το 1939... Διέθεσα, απ' ό,τι θυμάμαι, περισσότερο από 15.000 δρχ. της εποχής εκείνης, προερχόμενες από την πώληση της γυναικίας μου... Μετά τον πόλεμο δεν τύπωσα κανένα βιβλίο, για πολλά χρόνια, από έλλειψη οικονομικών δυνατοτήτων. Κι έμεινα μου δημοσίευσα σ' όλες τις εφημερίδες των Γιαννίνων και πολλά, με τα χρόνια, από έκδοσή της (1952) στην "Ηπειρωτική Εστία", απ' όπου έπαιρνα μικρό αριθμό αντιτύπων και έστειλα σε φίλους πνευματικούς ανθρώπους. Όταν από το 1970 και ύστερα ο μισθός μου επέτρεπε κάποια άνεση κινήσεων, άρχισα να εκδίδω βιβλία με δαπάνες μου, χωρίς να προσδο-

προσώπειο του σημερινού ανθρώπου» θα γράψει:

«Πίσω από ένα προσώπειο πομπωδών διακηρύξεων και ιδανικών σχημάτων ανθρωπίνων σχέσεων, ενιεδρεύει η στυγνή μορφή του συμφέροντος, που αποψιλώνει το χώρο του ψυχικού εδάφους από κάθε βλάστηση αγνού συναισθήματος».

«Το Ζαγόρι (δοκίμιο ανθρωπογεωγραφίας)», είναι ένα βιβλίο γοητευτικό, απολαυστικό, που πραγματεύεται το τώρα και το τότε, το παρόν και το παρελθόν του Ζαγοριού, για την αποψίλωση του ανθρώπινου δυναμικού, για τον αγαπημένο τόπο της γενετήρας του και της ευρύτερης περιοχής, για τον κόσμο του που φθίνει.

Πλήθος οι ιστορικές αναζητήσεις. Η ερευνητική του ματιά διεισδύει βαθιά στην ιστορία του Ζαγοριού, με κρίσεις και προτάσεις για τη διάσωση του.

Ο Άγγελος Τερζάκης θα γράψει για τον δοκιμογράφο Νικολαΐδη:

«Ο δοκιμογράφος Ι.Ν. Νικολαΐδης επιχειρεί μια σύντομη αλλά διεισδυτική ανάλυση, με σκοπό να βρει σε τι συνίσταται η καταλυτική κρίση του σημερινού κόσμου, ποια τα γενεσιουργά της αίτια. Ορθότατα λοιπόν καταπιάνεται με τις βάσεις: Το χρόνο και το χώρο» («Βήμα», 15-5-1996).

Στην εφημερίδα «Τα Νέα» διαβάζουμε:

«Καιρό είχαμε να γευτούμε τόσο όμορφο γράμμα, υπέροχο ελληνικά, αλλά και εκχύλισμα καρδιάς, που μας μεταδίνει τέλεια τη συγκίνηση που γεννάει το πέρασμα των εποχών στο Ζαγόρι, που απόμεινε πολιτικά λίγων γερόντων πια, και προσδοκά ένα θαύμα» (εφημ. «Τα Νέα», 15-10-1983).

Για τα δοκίμια «Η Εποχή μας» θα γράψει ο σοφιστής στον «Ελεύθερο Κόσμο». «Ο Ι. Ν. Νικολαΐδης με σπάνια βαθύτητα στοχασμού, που φανερώνει παιδεία και καλλιέργεια, αναλύει τα κυριότερα φαινόμενα της εποχής μας κατά τρόπο σχεδόν υποδειγματικό. Η καθαρότητα της σκέψης, ως μαζί με την ενόργανη του ύφους, συναρπάξουν και υποχρεώνουν τον αναγνώστη να κρατά αμείωτη την προσοχή του για να παρακολουθεί την αυστηρή λογική των νοημάτων του».

Και ο Λοιπός Μάλμας στο «Ελεύθερο Πνεύμα» θα τονίσει:

«Στα διηγήματά του, αλλά και στα δοκίμια «Η Εποχή μας», «Η νεοελληνική παράδοση και το ελεύθερο ελληνικό κράτος», «Ζαγόρι» και άλλα καταγράφει τραγικές καταστάσεις από τους κινδύνους των πολέμων, τους διχασμούς και τα πάθη, με κριτική και στοχαστική διάθεση και συναίσθηση ευθύνης. Δεν τον αφήνει αδιάφορο η αλλοτρίωση των νέων, η απομάκρυνσή τους από την παραδοσιακή πολιτιστική μας κοίτη» (Περίοδ. «Ελεύθερο Πνεύμα», τευχ. 83).

Στη συλλογή «Αναδρομές» ανατέμνει την ανθρώπινη ψυχή. Αγωνίες, ψυχικές μεταπτώσεις και σκληρές σκληρές, φρικαστικές, μια σύνθεση με την ίδια αισθητική κατάληξη, θύμησης από τη δύσκολη πορεία προς το μέτωπο. Πρόκειται για πεζά που ολοκληρώνουν τον κύκλο μιας ζωής και μιας πραγματικότητας, χωρίς να έχει τίποτε το προσωποεικό, το πλαστό.

«Ο μύθος, η τλκή, οι έντονες συγκρούσεις, ο κοινωνικός προβληματισμός, η λεπτή ψυχολογική παρατήρηση, οι ζωντανόι χαρακτήρες, η καθαρή στο δραματικό τους στοιχείο, συνθέτουν έναν πίνακα αρμονίας, ανάμεσα στο περιεχόμενο και στη μορφή, στη γλώσσα και στο ύφος και κάνουν την «Αναδρομή»... περίπλοκη μνήμη ατομικής αλλά και συλλογικής» (Γιάννης Καραβίδας).

Να ένα μικρό απόσπασμα από την «Αναδρομή»:

«... Βροχή... βροχή... βροχή... Μέρως, νύχτες βροχή. Το σπίτι είχε γίνει μια κιβωτός με υγρούς τοίχους που πάνω τους σχεδιάσαμε με τα δάχτυλα τις ελπίδες μας. Κάτι αλλόκοτα σχέδια, σαν εκείνα που κάναμε όταν είμαστε μικρά παιδιά».

Με την ευκαιρία της έκδοσης του βιβλίου «Αναδρομές», ο ομότεχνος και συνεισφέρων του Κώστας Νικολαΐδης, που πρόσφατα μας έφυγε, γράφει για τον αγαπητό του φίλο από τα νεανικά χρόνια και τον πνευματικό του σύντροφο: «Μας παρασύρει να κάνουμε και μες την αναδρομή μας και να γυρίσουμε πάνω κάτω στα ίδια χρόνια... με τα κοινά μας εφηβικά όνειρα, τα πρώτα λογοτεχνικά διαβάσματα και τις πρώτες συγγραφικές φιλοδοξίες... Σαν έτοιμος από καιρό, σαν θαρραλέος, βιάζεται να χαρίσει τον πλούτο των ιστορικών του γνώσεων προς δόξα και τιμή της πόλης μας, ιστορικού πανηπειρωτικού κέντρου» («Πρωινή Νέα» 17-7-1981).

Στον πόλεμο του 1940 στρατεύτηκε και υπηρέτησε σε μονάδα της 9ης Μεραρχίας ως βοηθός. Αποθανάτιστηκε η νικηφόρα εκείνη εποποιία στο έργο του «Μνήμες του '40». Ενα σοφά διαβρωμένο βιογραφικό αφήγημα, το οποίο, όπως ο ίδιος γράφει, «αποτελεί μια θεώρηση των ανθρώπων και των πραγμάτων που συνεχίζονται με τον πόλεμο, από κάποιον που δεν βρέθηκε στο κέντρο της ιστορίας, αλλά στον περιγύρο της, πολύ κοντά όμως και σ' άμεση σχέση μ' αυτή».

Ενα έργο άμεσο, με σύντομο και απλό λόγο, με αλληλουχία περιγραφής και παράστασης, με πειθαρχημένη γλώσσα, με τις συγκρούσεις, τις εξάρσεις και τις αντιθέσεις για το μεγάλο γεγονός, που λίγοι ασχολήθηκαν για να το κρατήσουν ζωντανό. Περιέχονται σκέψεις, σχόλια για όσα συνέβησαν εκείνη την εποχή και κρίσεις για τα γεγονότα που αψηφάται.

Ο φρικτός ορμηγός του πολέμου, που έφερε τρύφο καπνός στο λαό μας που αντιπρόκειτο στα Βορειοηπειρωτικά βουνά, περιγράφεται με αδρές και δυνατές πινελιές.

Ενα χαρακτηριστικό απόσπασμα για τη φρίκη του πολέμου: «...Οι άνθρωποι που κείτονταν εκεί πάνω εκατοντάδες νεκροί, όλοι Ιταλοί, δεν έμοιαζαν με όντα του κόσμου τούτου. Είχαν ξεκοπεί από εφιαλτικές ιστορίες από σελίδες τρύμου. Στο έδαφος ήταν πεσμένα κορμιά ανάκατα, άλλα χωρίς κεφάλια, άλλα χωρίς πόδια ή χέρια, ξεκαλιασμένα, με τα έντονα πεταμένα δεκάδες μέτρα μακριά, ίδια χαρτιά, μάρτυρες των πιο φοβεράτων στιγμών των ανθρωπίνων πράξεων και βιαιότητας μιας παρανοικής ιδεολογίας, που είχε στείλει αυτά τα νέα παλληκάρια να πολεμήσουν ένα μικρό λαό που δεν τους είχε φταίξει σε τίποτα. Και νάθελες, δεν μπορούσες ν' αποστρέψεις το πρόσωπό σου, όση φρίκη κι αν ένωθες από εκείνα τ' ανθρωπιάνα συμπλέγματα που είχαν καλύψει τα χαρακτηριστικά... κι έστειλαν κάτω από τα κλειστά βλέφαρα το βουβό τους παράπονο, όχι στους ανθρώπους, δεν είχαν πια σχέση μαζί τους, αλλά ψηλά, στον ουρανό, από εκεί ζητούσαν απάντηση, από εκεί πάντα ζητούσαν απάντηση οι νεκροί όλων των πολέμων...».

Θα πει ο Γιώργος Αράνης για τις «Μνήμες του '40»:

«... Η αξία του τόμου οφείλεται κυρίως στο υλικό που ανταποκρίνεται στον τίτλο του, δηλαδή στις μνήμες των συμβάντων. Για την ακρίβεια στις μνήμες και στην πραγματική τους πραγμάτωση. Μια πραγμάτωση που οφείλεται στο λογοτεχνικό τάλαντο του συγγραφέα... Ως αφήγημα οι «Μνήμες του '40» παρουσιάζουν αναλογίες με τα διηγήματα, τόσο στον τόμο των ιδεών, όσο και στον αισθητικό τόμο...»

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΡΙΣΤΕΝΟΥ

Με πλούσια δραστηριότητα υποδέχτηκε το 1999 η Αδελφότητα μας:

1) Στις 10 Γενάρη 1999, Κυριακή της Αποκριάς, ικανοποιώντας παλιά επιθυμία των συγχωριανών μας που διαμένουν στο χωριό και στα Γιάννενα, αντάμωσαν το μεσημέρι στο «Hotel Du Lac» οι Τριστενωίτες, και γιόρτασαν την Πίτα της Πρωτοχρονιάς, σε ατμόσφαιρα έντονης συγκίνησης και αγάπης.

Την γιορτή μας τίμησαν ο Δήμαρχος με τη σύζυγό του κ. Σωτ. Σπυριδάκης του νεοειδρυθέντος Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ. Ρίση Μότση και Κώστας Δαλαγγέλης. Την γιορτή μας λάμπρυνε η εμφάνιση του Χορευτικού της Αδελφότητας, που ταξίδεψε από την Αθήνα για το σκοπό αυτό και που με τους άψογα εκτελεσμένους δημοτικούς μας χορούς, σκόρπισε, όπως πάντα, θαυμασμό και περηφάνεια στους συνδαιτημένους.

Όλο το πρόγραμμα ξετυλίχτηκε πολιτισμένα. Και όταν τέλειωσε η γιορτή και αποχωρήτηκαμε, όλοι νοιώθαμε πιο κοντά το συγχωριανό μας και πιο δυνατή την αγάπη για το Τρίστενο μας. Και όλοι εκφράσαμε τις ευχαριστίες μας σε όσους βοήθησαν και μόχθησαν για την επιτυχία της γιορτής και ιδιαίτερα στα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής: Μαντέλου Σπυριδούλα, Παπαπέτρου-Δάφνι Σοφία, Παπαλεοντίου Γιώργη, Ποτσάλη Αλέκα, Παπαστεφάνου Ντίνα και Παπαπάνου Κώστα, καθώς και στην Λένα Παπαβασιλείου που επιτυχώς αναπλήρωσε την δασκάλα του χορευτικού μας. Η Αδελφότητα τους συγχαίρει θερμά και τους ευχαριστεί και πάλι.

2) Την Κυριακή, στις 24 Γενάρη 1999 το χορευτικό της Αδελφότητάς μας συμμετείχε στο Πρόγραμμα δημοτικών χορών, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, στη Γιορτή της Πίτας του Ηπειρώτη, που οργάνωσε η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδας.

3) Στις 14 Φλεβάρη 1999, το μεσημέρι της Κυριακής της Αποκριάς, ξαναανταμώσαμε οι Τριστενωίτες της Αθήνας στο Ξενοδοχείο «Novotel», για την καθιερωμένη συνέντευξη. Το έργο το χωριό μας, όπως και πέρυσι, ανήμερα της Αποκριάς, με το ατύχημα στον 19χρονο στρατιώτη Χρ. Αγγέλη, το ίδιο κι εφέτος είναι τυλιγμένο στο σάβανο, με το ατύχημα στον 20χρονο στρατιωτικό Γιώργη Βαλαούρα. Μια οικογένεια που, πα-

Αλλάζουν τα νούμερα τηλεφώνων στα Ζαγοροχώρια

Από το Γραφείο Υποστηρίξεων Ανθρώπινου Δυναμικού και Γραμματείας του Τηλεπικοινωνιακού Διαμερίσματος Ιωαννίνων, ανακοινώνεται ότι στις 3-3-99 αρχίζει η μεταγωγή των συνδρομητών μας των οικισμών Κίρτοι-Κουκούλι-Καπέσοβο-Ελάτη-Δίκορφο-Μανιάση-Καλυνά-Ανθρακίτη-Διποτάμου-Λεπτοκαρυάς-Φραγκάδων-Νεγιάδων-Βραδέτου, στο νέο Α/Κ Άνω Πεδινό.

Οι νέοι αριθμοί των τηλεφωνικών τους συνδέσεων θα αρχίζουν από 71... και η μεταγωγή αυτή θα ολοκληρωθεί το αργότερο σε (15) ημέρες. Ζητούμε την κατανόηση των πελατών - συνδρομητών μας για τυχόν προβλήματα που παρουσιαστούν κατά την διάρκεια αυτών των εργασιών.

Νέα του τόπου μας

πούδες, γονείς, παιδιά, προσφέρει πολλά στο έργο της Αδελφότητας. Και το χωριό δεν έχει λόγια παρηγορίας, μονάχα θρήνη.

Οι θανόντες νέοι και νέες του χορευτικού μας, οι φίλοι συγχωριανές του Γιώργου, με το κλάμα στην ψυχή τους, έσυραν στη μνήμη του πρωτοχορευτή —όπως διατυπώθηκε και η επιθυμία —όπως τραγικών γονιών του, του Γιάννη και της Γούλας στη συνάντησή τους με την Αδελφότητα—, τον αγαπημένο χορό του, τον «Κατσάντων». Η δασκάλα του χορευτικού μας κ. Δέσποινα Σκέρλου, που τόσα της οφείλει η Αδελφότητα, ανοίγοντας το πρόγραμμα, μίλησε με πολύ συγκινητικά και τρυφερά λόγια για το Γιώργη, το μικρό παιδάκι, που μαθητής της, έκανε τα πρώτα χορευτικά βήματα, για να φτάσει να γίνει ο κορυφαίος του Ομίλου. Και ο αντιπρόεδρος της Αδελφότητας και μέλος του χορευτικού Θανάσης Χρυσόχορς πρόσθεσε: «...Το να σταθούμε εδώ μπροστά σας να χορεύουμε, ήθελε πολύ κουράγιο. Και εμείς το αντίλαμα με την ιδέα να χορεύουμε στη μνήμη αγαπημένου φίλου και μέλους του Χορευτικού μας. Έτσι εμείς θα ακολουθήσουμε τα βήματα του στον «Κατσάντων» που τόσο ωραία χόρευε, ως ελάχιστο φόρο τιμής...».

Το Τρίστενο γιόρτασε τιμώντας.

Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ «Μ.Ε. ΣΥΛΛΟΓΟΥ Κ. ΣΟΥΔΕΝΩΝ»

Φέτος η Πρωτοχρονιάτικη πίτα του Συλλόγου μας δεν «κόπηκε» μια φορά... αλλά δύο!.. Αιτία η μεγάλη, παλαιολογική χιονόπτωση εκείνη την Κυριακή της 31 Γενάρη, που δεν άφησε τους περισσότερους Κάτω Σουδενιώτες των Γιαννίνων να βγούνε στο χωριό, όπως ο Σύλλογος είχε προγραμματίσει. Λίγοι... οι τοις μέρη που ανήκαν στην κατοικία και βρέθηκαν στην εκδήλωση, μαζί με τους επίσης λίγους μόνιμους κατοίκους του χωριού.

Έτσι μια κι ο καιρός δεν έλεγε να βελτιωθεί, για τους Κάτω Σουδενιώτες των Γιαννίνων, η...δεύτερη κοπή της πίτας έγινε την επόμενη Κυριακή, 7 Φλεβάρη, στο γνωστό Γιαννιώτικο κέντρο «Αιθαρία». Εκεί 80 και πάνω συγχωριανοί, ανταμώσαμε, σε μια ζεστή ατμόσφαιρα, ευχθήκαμε την Καλή Χρονιά, αλλά και κουβεντιάσαμε για τα προβλήματα του χωριού μας.

Το νέο Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου (από νέα παιδιά του χωριού), με το κέφι, τον ενθουσιασμό και τους προβληματισμούς του, αποτελούν ελπίδα για μια ουσιαστική παρέμβαση και προσφορά στις καινούργιες συνθήκες που διαμορφώνονται, τελευταία, στα χωριά μας. **Ας τον συμπαράσταθούμε όλοι κι ας το αναθερμάνουμε.**

B. T.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

κ. Φίλιππα Μητσιμάρη, Γιάννινα

Η Συντ. Επιτροπή, λυπάται για τη μη δημοσίευση του κειμένου με τίτλο: «Προς Τυμφάιους Επιστολή» (η μη απάντηση στον κ. Δήμαρχο Τύμφης) με το σκεπτικό να σταματήσει μια οξεία για αντιπαράθεση, η οποία μετά την ελλειμμένη απόφαση του Δήμου Τύμφης να διορθώσει την εσφαλμένη επιλογή της ονομασίας των, δεν έχει πλέον νόημα και αντικείμενο και μόνο προβλήματα δημιουργεί.

— Ζητούμε συγγνώμη στο φίλο και συνεργάτη του περιοδικού μας και ζητούμε την κατανόησή του.

H Σ.Ε.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Τα μέλη της Αδελφότητας Κάτω Πεδινών Ζαγορίου με τις οικογένειές μας, τους φίλους και τους γνωστούς μας, ανταμώσαμε το μεσημέρι της Κυριακής, στις 31-1-1999, στο Κέντρο Διασκέδασης «ΑΘΗΝΑ 82», στα ριζά της Πάρνηθας και περάσαμε ευχάριστες ώρες ξεγνοιασιάς και ξεφαντώματος. Όλες οι γενιές ήμασταν εκεί. Η γενιά εκείνων που έζησαν τα παιδικά τους χρόνια στο χωριό και που συναντήσαμε σαν γ' αυτό αποτελούν ευκαιρία ν' αναπολήσουν νοσταλγικά το παρελθόν του. Η γενιά των νέων και των παιδιών που συνδέονται με την ιστορία του μόνο από τις σύντομες και ακαιρινές διακοπές τους σ' αυτό και από τις αναμνήσεις των παππούδων και των γονέων τους.

Μαζί μας ήταν ο συγχωριανός μας Βασίλης Τζιόβας, δημοτικός σύμβουλος

του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου, που ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας και ήρθε από την Ήπειρο για να παραστεί στην εκδήλωσή μας. Μαζί μας ήταν επίσης ο Αριστοβούλος Χρόνης και ο Σωτήρης Σωτήρης, Πρόεδρος και Ειδικός Γραμματέας, αντίστοιχα, της Ένωσης Ζαγοριέσιων, που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας.

Όλοι μας, συντοπίτες, φίλοι και καλεσμένοι, απολάυσουμε για αρκετές ώρες το πλούσιο, μοντέρνο και παραδοσιακό πρόγραμμα της ορχήστρας του κέντρου. Η καρδιά μας πλημμύρισε από τους παραδοσιακούς μουσικούς ήχους και τους χορευτικούς ρυθμούς του Ζαγοριού, αλλά και από τους σύγχρονους ήχους και ρυθμούς, που οδήγησαν, ιδιαίτερα τους νέους, στην πίστα του χορού. Ξέχωρη ικανοποίηση πρόσφερε στους συνδαιτημένους το χορευτικό του Ορειβατικού Συλλόγου Αχαρνών με επικεφαλής τα αδέρφια Γιώργη και Αλέκα Αργυροπούλου. Οι νέοι και οι νέες του με την παραδοσιακή ζαγορισιά φορεσιά, τη λε-

βέντικη κορμοστασιά, τη χάρη και την νεύση των κινήσεων και την άνοιξη χορευτική του τεχνική ζωντανέψαν με τις ζαγορισιανές παραδοσιακές χορευτικές μνήμες και βιώματα αλλοτινών χωριανών και φίλων, έθρηναν το κέφι μας και μας οδήγησαν στη χαλάρωση, στην ονειροπόληση και τη φυγή από την αστική καθημερινότητα.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Κάτω Πεδινών Ζαγορίου θέλουμε να ευχαριστήσουμε ειδικά την ορχήστρα που συνέβαλε στην επιτυχία της εορταστικής εκδήλωσης, όλους όσους ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και παρεβήθησαν σ' αυτή εκείνους που πρόσφεραν με ευχαρίστηση τα δώρα τους γ' αυτούς λαχνοί και ενίσχυσαν έτσι οικονομικά την Αδελφότητα· το χορευτικό που με την παρουσία και την τέχνη του έδειξε πως η παρουσία του Ζαγοριού είναι και θα παραμείνει ζωντανή τον Πρόεδρο της Ένωσης Ζαγοριέσιων που έθεσε στη διάθεση της Αδελφότητας για τις ανάγκες της παλινωσής τις παραδοσιακές ζαγορισιανές.

Μαζί μας ήταν ο συγχωριανός μας Βασίλης Τζιόβας, δημοτικός σύμβουλος

ρεσιές. Τέλος, επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας που μας έφτασαν από τους γνωστούς μας που μας ενίσχυσαν με την παρουσία τους στην εκδήλωσή μας. Για το Διοικητικό Συμβούλιο Ο Γενικός Γραμματέας Τάκης Τσιούλης ***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ Β. ΤΖΙΟΒΑ

Με την ευκαιρία, θέλω να μετρώμε περισσότερο, να ευχαριστήσω το Δ.Σ. της Αδελφότητας για την πρόσκλησή τους να παραβρεθώ στην εκδήλωση. Η παρουσία μου στην εκδήλωση ήταν μια ευκαιρία να ανταλλάξω με τους συγχωριανούς, κάποιους από τους οποίους είχα χρόνια πολλά να συναντήσω.

Εύχομαι στην Αδελφότητα, και δουλειά, συσπείρωση και ομοθυμία, ακόμη αγαστή και γόνιμη συνεργασία με το Συλλόγο και το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού, για να γίνει η παρουσία όλων μας ελπιδοφόρα και αποτελεσματική. Γειά και χαρά σ' όλους τους συγχωριανούς των Αθηνών.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Σ. ΡΑΓΓΑ

- ✓ Ενοικιαζόμενα δωμάτια
- ✓ Πίττες χωριάτικες
- ✓ Φαγητά διάφορα

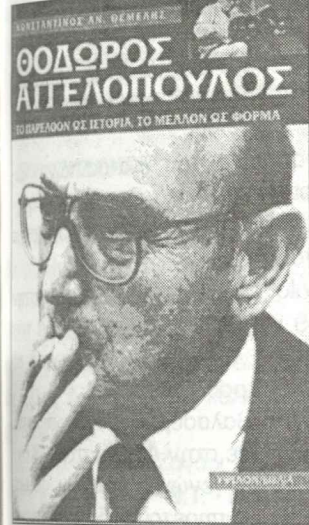
ΠΑΠΠΙΚΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Τηλ. (0653) 41.081

H Σ.Ε.

Νέα του τόπου μας

Κωνσταντίνος Αν. Θέμελης: Ένας ζαγορισιανός (ο πατέρας του από το Φλαμπουράρι και η μητέρα του Βενεσοχωριώτισσα), που έγραψε για το σκηνοθέτη Θ. Αγγελόπουλο

Ο Κωνσταντίνος Αν. Θέμελης, ηθοποιός, χορευτής αλλά και δημοσιογράφος, περπατάει αμέριμνος στο γνωστό σκηνοθέτη Θεόδωρο Αγγελόπουλο, ένα βιβλίο με τίτλο «Θεόδωρος Αγγελόπουλος, το Παρελ-

λυσή του. Το βιβλίο, ως «Θόρυβος», που καταγράφει πρόσφατα από τις εκδόσεις «Τρίλι».

Στον πρόλογο ο ίδιος ο συγγραφέας γράφει πως το βιβλίο «δεν είναι γραμμένο για να αποκαταστήσει το παρελθόν, αλλά να ανοίξει το παρόν». Δεν είναι «θεωρητικός τρομοκράτης». Ετσι το βιβλίο γίνεται «ένα είδος προσέγγισης προς το έργο του Αγγελόπουλου, για θεατές που δυσκολεύονται να το προσεγγίσουν ή είναι προκατειλημμένοι απέναντί του». Ο ίδιος ο σκηνοθέτης έδωσε δυο συνεντεύξεις στο συγγραφέα καθώς και βασικοί συνεργάτες του Αγγελόπουλου, βοηθώντας έτσι στην πληρότητα του περιεχομένου. Το βιβλίο περιέχει επίσης πολλές φωτογραφίες έγχρωμες και ασπρόχρωμες, από όλες τις ταινίες του μεγάλου σκηνοθέτη. Ανέξιν κινήσει του έδωσαν το πλεονέκτημα της έγχρωμης παρουσίασης και αισθητικής, ενώ η επιλεγμένη βιβλιογραφία συμπληρώνει την αριστερή σελίδα.

Χαίρομαι που ο συμπατριώτης μας με την όλη του παρουσία στον καλλιτεχνικό και πνευματικό χώρο ενισχύει την προσπάθεια του Ζαγοριού ανεδείξει και αναδεικνύει ανθρώπους με ανάλογες ευαισθησίες και φιλοδοξίες.

Με τις ευχαριστίες μου για τη συνεχή φιλοξενία στις σελίδες του περιοδικού σας.

Μαρία Τσούνη-Ρέμου

Προς τη Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας»

Προσέγραψα για τη βιβλιοθήκη της ΙΑΕΖ την έντυπη και μια βιντεοκασέτα με θέμα «Λαϊκή τέχνη», που αποτελούν τη συλλογή ενός προγράμματος που έγινε στην περιοχή σχολική χρονιά στη Ζίτσα, όπου υπήρχε σπουδαία ως φιλόλογος στο εκεί Γυ-

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια του καινούριου μας μαγαζιού στην Βίτσα Ζαγοριού που θα γίνουν στις 4.4.99 και ώρα 12.00 το μεσημέρι. Τηλ. 0653-71.328 Ευχαριστούμε

Νέα του τόπου μας

Συγκεκριμένα ως υπεύθυνη του μαθήματος του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού του σχολείου, ανέλαβα μαζί με τους μαθητές μου μια προσπάθεια να καταγράψουμε και στη συνέχεια να βιντεοσκοπήσουμε τεχνίτες της περιοχής, που χρησιμοποιούν παραδοσιακές μεθόδους δουλειάς.

Όταν το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε, παρουσιάστηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Ζίτσας. Το σημερινό Δ.Σ. του Δήμου καθώς και το τότε Δ.Σ. της 11ης Γεωγραφικής Ενότητας Ν. Ιωαννίνων, με απόφασή τους χρηματοδότησαν την έκδοση του εντύπου καθώς και την αναπαραγωγή της βιντεοκασέτας.

Στο βιβλίο με αφορμή συγκεκριμένων τεχνίτες της περιοχής γίνεται μια γενικότερη αναφορά στους εξής τομείς της πειραματικής λαϊκής τέχνης:

α) στην κεντητική τέχνη των Τεργιόρων και Συρμακισμένων

β) στην αργυροχοΐα και ειδικότερα στην τεχνική του συρματερού (φιλιγκράν) για ντινιότιον κοσμημάτων καθώς και στην τεχνική της ανάγλυφης διακόσμησης.

γ) στην ποιμενική και αστική ξυλογλυπτική τέχνη.

δ) σ' ένα από τα παραδοσιακά επαγγέλματα που εξαφανίζεται, τον πεταλωτή και

την κατοχής και της αντίστασης. Ακόμη και για ένα άλλο και κύριο σκοπό, να εμπνεύσει και να φρονιματίσει τις επερχόμενες γενιές, για το μεγάλο αντιστασιακό μεγαλουργήμα της Εθνικής Αντίστασης των προγόνων τους.

Είναι αλήθεια πως στο ξεσκήμα των σκλαβωμένων κατοίκων της Ήπειρου, εναντίον των κατακτητών της πατρίδας μας, για ελευθερία, δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη, πρωτοστάτησαν και τα χωριά του Ζαγοριού και ιδιαίτερα μέσα σ' αυτά και το Γρεβενί.

Τα ιστορικά αυτά γεγονότα της κατοχής και της αντίστασης, τα αποτύπωσε ανείχε στην παιδική του ψυχή, ο συγγραφέας στο Γρεβενί. Τα έντονα αυτά συναισθήματα επέδρασαν καταλυτικά και πλημμύρισαν σε μεγάλο βαθμό την παιδική του ηλικία.

Είναι αλήθεια πως από χρόνια ο Χρίστος Δ. Ρογκότης ήθελε, τα έντονα αυτά συναισθήματα που πέρασε και έζησε σαν αγωνιστής στα χρόνια της κατοχής, δεν έπρεπε να ξεχαστούν με το πέρασμα του χρόνου. Γι' αυτό το σκοπό τα αποτύπωσε με κάθε λεπτομέρεια, σαφήνεια και με κατανόηση και ευχάριστη διήγηση στο βιβλίο του «Το Γρεβενί στην Αντίσταση».

Τα ιστορικά αυτά γεγονότα δεν πρέπει να ξεχνιούνται, γιατί είναι για το Λαό μας γεγονότα που φανερώνουν τη δόξα και το μεγαλείο του εναντίον στον Ιταλικό και γερμανικό φασισμό, στα δυσκολότερα χρόνια της ιστορίας μας, χρόνια δεμένα με το κακό, την καταστροφή και τον αφανισμό. Το κα-

Το πρόγραμμα της Υπηρεσίας των Νέων Ευρωπαίων Εθελοντών στο Ζαγόρι

Μετά από μια σειρά επιτυχημένης διοργάνωσης Ευρωπαϊκών Campus στο Ζαγόρι, η ΑΝ.Ε.Ζ. μπήκε στο πρόγραμμα «Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εθελοντών», το οποίο άρχισε να εφαρμόζει από τον Μάιο του 1998.

Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού η ΑΝ.Ε.Ζ. φιλοξένησε επί 6 μήνες εθελοντές με εξειδικευμένες γνώσεις, οι οποίες εργάστηκαν για την υποστήριξη αναπτυξιακών προγραμμάτων που εφαρμόζει η εταιρεία στην περιοχή του Ζαγοριού. Την ομάδα των 3 εθελοντριών αποτελέσαν μια Αγγλίδα χαρτογράφος, μία Γερμανίδα τοπολόγος (ειδική σε θέματα τοπίου) και μία Γαλλίδα σπουδαστριά αρχιτέκτονα. Παρέμειναν στο Ζαγόρι από τον Μάιο μέχρι τον Νοέμβριο και επέζησαν έναντι ενός πιλοτικού προγράμματος τουριστικής αξιοποίησης των ξερολιθικών κτισμάτων.

Μετά την επιτυχή έκβαση της συνεργασίας αυτής με νέους Ευρωπαίους εθελοντές, η ΑΝ.Ε.Ζ. ξεκινάει και δεύτερη φάση του προγράμματος αυτού που θα διαρκέσει μέχρι τον Αύγουστο του 1999.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Το Γρεβενί στην Αντίσταση» το βιβλίο του Χρίστου Δ. Ρογκότη του Φιλίππου Ν. Νικολαΐδη

Κυκλοφόρησε πρόσφατα, ύστερα από αρκετό χρόνο περισυλλογής και συστηματικής δουλειάς, το χρήσιμο και απαραίτητο για τη σημερινή μας εποχή, βιβλίο του ζαγοριώτη συγγραφέα και συναγωνιστή Χρίστου Δ. Ρογκότη. «Το Γρεβενί στην Αντίσταση» της κατοχής και της αντίστασης 1941-1944.

Σκοπός της έκδοσης του ιστορικού αυτού βιβλίου είναι, να μην λησμονηθεί με το πέρασμα του χρόνου, η μεγάλη προσφορά των κατοίκων του χωριού του, στα χρόνια

Εισβολή των Γερμανών στο Γρεβενί, 21 Οκτωβρίου 1943

Η επόμενη μέρα μετά την καταστροφή

της κατοχής και της αντίστασης. Ακόμη και για ένα άλλο και κύριο σκοπό, να εμπνεύσει και να φρονιματίσει τις επερχόμενες γενιές, για το μεγάλο αντιστασιακό μεγαλουργήμα της Εθνικής Αντίστασης των προγόνων τους.

Είναι αλήθεια πως στο ξεσκήμα των σκλαβωμένων κατοίκων της Ήπειρου, εναντίον των κατακτητών της πατρίδας μας, για ελευθερία, δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη, πρωτοστάτησαν και τα χωριά του Ζαγοριού και ιδιαίτερα μέσα σ' αυτά και το Γρεβενί.

Τα ιστορικά αυτά γεγονότα της κατοχής και της αντίστασης, τα αποτύπωσε ανείχε στην παιδική του ψυχή, ο συγγραφέας στο Γρεβενί. Τα έντονα αυτά συναισθήματα επέδρασαν καταλυτικά και πλημμύρισαν σε μεγάλο βαθμό την παιδική του ηλικία.

Είναι αλήθεια πως από χρόνια ο Χρίστος Δ. Ρογκότης ήθελε, τα έντονα αυτά συναισθήματα που πέρασε και έζησε σαν αγωνιστής στα χρόνια της κατοχής, δεν έπρεπε να ξεχαστούν με το πέρασμα του χρόνου. Γι' αυτό το σκοπό τα αποτύπωσε με κάθε λεπτομέρεια, σαφήνεια και με κατανόηση και ευχάριστη διήγηση στο βιβλίο του «Το Γρεβενί στην Αντίσταση».

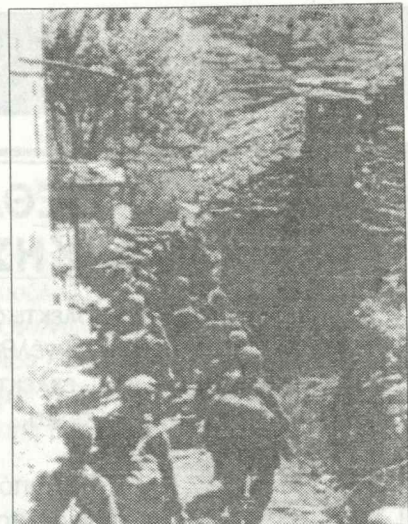
Τα ιστορικά αυτά γεγονότα δεν πρέπει να ξεχνιούνται, γιατί είναι για το Λαό μας γεγονότα που φανερώνουν τη δόξα και το μεγαλείο του εναντίον στον Ιταλικό και γερμανικό φασισμό, στα δυσκολότερα χρόνια της ιστορίας μας, χρόνια δεμένα με το κακό, την καταστροφή και τον αφανισμό. Το κα-

Το πρόγραμμα της Υπηρεσίας των Νέων Ευρωπαίων Εθελοντών στο Ζαγόρι

Μετά από μια σειρά επιτυχημένης διοργάνωσης Ευρωπαϊκών Campus στο Ζαγόρι, η ΑΝ.Ε.Ζ. μπήκε στο πρόγραμμα «Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εθελοντών», το οποίο άρχισε να εφαρμόζει από τον Μάιο του 1998.

Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού η ΑΝ.Ε.Ζ. φιλοξένησε επί 6 μήνες εθελοντές με εξειδικευμένες γνώσεις, οι οποίες εργάστηκαν για την υποστήριξη αναπτυξιακών προγραμμάτων που εφαρμόζει η εταιρεία στην περιοχή του Ζαγοριού. Την ομάδα των 3 εθελοντριών αποτελέσαν μια Αγγλίδα χαρτογράφος, μία Γερμανίδα τοπολόγος (ειδική σε θέματα τοπίου) και μία Γαλλίδα σπουδαστριά αρχιτέκτονα. Παρέμειναν στο Ζαγόρι από τον Μάιο μέχρι τον Νοέμβριο και επέζησαν έναντι ενός πιλοτικού προγράμματος τουριστικής αξιοποίησης των ξερολιθικών κτισμάτων.

Μετά την επιτυχή έκβαση της συνεργασίας αυτής με νέους Ευρωπαίους εθελοντές, η ΑΝ.Ε.Ζ. ξεκινάει και δεύτερη φάση του προγράμματος αυτού που θα διαρκέσει μέχρι τον Αύγουστο του 1999.

Εισβολή των Γερμανών στο Γρεβενί, 21 Οκτωβρίου 1943

κό αυτό δεν πρέπει να το αφήνουμε να λησμονείται ποτέ στη ζωή μας, γιατί όπως γράφει πολύ σωστά ο συγγραφέας: «Η λήθη του κακού γίνεται αιτία για την επανάληψή του».

Το βιβλίο του Χρίστου Δ. Ρογκότη διαβάζοντας το σου δημιουργεί συγκίνηση, έντονο ενδιαφέρον, ανιπομονησία να μάθεις τι γράφει η επόμενη σελίδα του, θέλεις να το διαβάσεις ολόκληρο μια φορά, γιατί περιέχει με κάθε λεπτομέρεια, συναρπαστικά γεγονότα και απομνημονεύματα, από τα χρόνια της κατοχής και της αντίστασης, στο χωριό του το Γρεβενί. Επιθυμία του συγγραφέα είναι, τα ιστορικά αυτά γεγονότα του χωριού του, που διαδροματίστηκαν στα χρόνια της κατοχής και της αντίστασης, να τα διαβάσουν οι νέοι για να φρονιματισθούν, ακόμη δε και οι συγχωριανοί του, όπως πολύ επιγραμματικά γράφει στον πρόλογο του βιβλίου του. «Τι είδους ιστορία μαθαίνεις, όταν αγνοείς την ιστορία του χωριού σου».

Ο Χρίστος Δ. Ρογκότης, γνωστός καλλιτέχνης, πλούτισε το βιβλίο του με ειστοχό και μελετημένο τρόπο, με χάρτες μαχών και συγκρούσεων με τους κατακτητές, χάρτες των γεγραμμένων που σημειώνουν τις περιοχές κατοχής και δράσης των αντιστασιακών οργανώσεων, με σκίτσα και φωτογραφίες στελεχών και αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Το περιεχόμενο του βιβλίου του που είναι το ξεχασμένο της ψυχής του, είναι βιώματα που τα έζησε τόσο έντονα στα δύσκολα εκείνα χρόνια, πέρασαν από την κληρονομιά του και γ' αυτό περιέχουν με κάθε λεπτομέρεια τα ιστορικά γεγονότα του χωριού και της περιοχής του, είναι ευχάριστα και κατανοητά και θα πρέπει να διαβάσει και ο καθένας από εμάς.

Μαζί με άλλα χωριά του Ζαγοριού, που οι κάτοικοι τους αγωνίστηκαν και θυσίασαν, υπέφεραν και βασανίστηκαν, να είχαν και αυτά τα δικά τους Χρίστους Ρογκότη! Μας πληροφορεί ιστορικά, μας συγκινεί και μας διδάσκει. Πρώτα τους ηλικιωμένους που έζησαν τα γεγονότα της εποχής εκείνης και υπήρχε κίνδυνος να τα ξεχάσουν με το πέρασμα του χρόνου και να μην μπορούν να πείσουν τους απογόνους τους, που οφείλουν να μάθουν την ιστορία των προγόνων τους. Να παραδειγματισθούν για το μέλλον, για να μπορούν να αντιστέκονται σε κάθε είδους απειλή ή επιβουλή, όταν προβάλλεται με βάνισμο και απάνθρωπο τρόπο η ανεξαρτησία και η ανεξαρτησία της πατρίδας μας.

Με το βιβλίο του αυτό ο συγγραφέας Χρίστος Δ. Ρογκότης εκπαιδεύει την μεγάλη του υποχρέωση και εκπαιδεύει την πατριωτική στάση για την σύζυγό του και τους γονείς του. Ιδιαίτερα στον πατέρα του Δημήτριο Ρογκότη ιατρό, άξιο πολεμιστή και ακαταμάχητο αγωνιστή του Ελληνικού πολέμου και της Εθνικής Αντίστασης, με τις πολυτιμες υπηρεσίες που προσέφερε σαν ιατρός και άνθρωπος, στην πρώτη γραμμή του πολέμου, στους τραυματίες πολέμιους και μαχητές του 1940-41 και 1941-44.

Αυτοί που έφυγαν

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΑΛΚΗΣ ΣΤΕΑΣ

Την τελευταία κυριολεκτικά ώρα της έκδοσής μας, την ώρα του πιεστηρίου, αναγγέλθηκε από την Αθήνα ο θάνατος του εκλεκτού συμπατριώτη μας Μονοδενδρίτη, **Αλκή Στέα**, σε ηλικία 69 ετών.

«Ευτυχείτε».
Μια φράση γνωστή σ' όλους.

Μία από τις πιο γνώριμες πανελλήνια φωνές, που επί δεκαετίες ολόκληρες διέσχισε τα ερτζιανά κύματα, αυλάκωνε τα τηλεοπτικά κανάλια και γέμιζε ευφροσύνη και κομψότητα τρόπων την ψυχή όλων μας, εσίγησε οριστικά.

Μια ευγενική, αέρινη, ζεστή και πολύ ανθρώπινη παρουσία, που δέσποσε ολόκληρη γενιά στις κορυφαίες φεστιβαλικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της χώρας μας, έφυγε πρόωρα από κοντά μας.

Το Ζαγόρι, που βλέπει το ένα μετά το άλλο τα διακεκριμένα, τα πολυαγαπημένα, τα χρήσιμα μέλη της μικρής πλέον οικογένειάς του να εγκαταλείπουν άκαιρα τον μάταιο κόσμο μας, θλίβεται ειλικρινά και βαθιά για την απώλεια του Αλκή Στέα, και ποτέ δεν θα ξεχάσει την παθιασμένη αγάπη και την προσφορά του στην μικρή και μεγάλη πατρίδα μας.

Στο καλό, Αλκή, που, με την παλικαρία αντίστασή σου στην επάρατη αρρώστια, μας ξεγέλασες πως θα μπορούσαμε να σ' έχουμε πολύ καιρό ακόμα κοντά μας και να γνωρίσουμε μαζί και τις υπόλοιπες απάτητες γωνιές των χωριών μας, τις οποίες σημειώνες το περασμένο καλοκαίρι στο ανοκλήρωτο ημερολόγιο της ζωής σου, αποχαιρετώντας μισομέριμνα, σχεδόν ανυποψίαστα, τη γη των προγόνων σου σε μία ύστατη περιήγησή της...

Το περιοδικό μας συλλυπείται θερμά τους οικείους του. Στο προσεχές φύλλο μας θα δημοσιεύσουμε λεπτομερή Νεκρολογία του αλημόνητου Αλκή Στέα.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1917, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ιωάννινα 9.3.99

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών συνήλθε σήμερα έκτακτα με την είδηση του θανάτου του εκλεκτού συμπατριώτη **ΑΛΚΗ ΣΤΕΑ**

γνωστό στο πανελλήνιο, παραγωγό και παρουσιαστή εκπομπών του Ραδιοφώνου και της Τηλεόρασης του οποίου η προσφορά, τόσο στην ιδιαιτέρα του πατρίδα το Μονοδένδρι, αλλά και γενικότερα στην περιοχή του Ζαγορίου υπήρξε μεγάλη. Απεφάσισε ομόφωνα τα παρακάτω:

1. Να αποσταλούν συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος.
2. Να καταθέσει χρηματικό ποσό στη μνήμη του εκλιπόντος στον Ιερό Ναό Αγ. Αθανασίου Μονοδενδρίου.
3. Να δημοσιευθεί το παρόν στον τοπικό Τύπο.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗ

Το Τρίστενο θρηνεί και πάλι τα νιάτα του

«Που πας ασήμι να κρυφτείς και μάλαμα να λιώσεις;
Που πας ασημομάχαφο, το χάρμα να σε φάει;
Για πες μου τι του ζήλεψες αυτού του Κάτω Κόσμου
αυτού βιολιά δεν παίζουσε, κλαρίνα δεν λαλούσε».

Γεώργιος Βαλαούρας του Ιωάννη και της Σταυρούλας, 20 ετών, Αλεξίπτωτιστής.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Τόπος καταγωγής του Τρίστενο Ανατολικού Ζαγορίου Ιωαννίνων. Υπήρξε από τα πρώτα ταλέντα του χορευτικού συγκροτήματος της Αδελφότητας του Τρίστενου και επί 10 χρόνια εντυπωσίαζε με τις θεαματικές του φινιρίσματα.

Χόρευε σε πάμπολες εκδηλώσεις της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, της Αδελφότητας και κάθε καλοκαίρι στο πανηγύρι του χωριού, στο Μεσοχώρι.

Όταν τα όργανα έπαιζαν τον αγαπημένο του «Κατσαντώνη» σήκωνε τους πανηγυριώτες, αποσπούσε το θερμό τους χειροκρότημα. Τον Γιώργο τον αγαπήσαμε, τον θαυμάσαμε, τον καμάρωνε και τον αποθανάτισε σε βιντεοκασέτες.

Βρήκε τραγικό θάνατο σε τροχαίο ατύχημα, πηγαίνοντας στην εργασία του, την Παρασκευή 29.1.99 και βύθισε την οικογένειά του σε βαρύ πένθος. Το θλιβερό μαντάτο το πληροφορηθήκαμε από λυπητερό κτύπημα της καμπάνας του μικρού χωριού μας.

Μας είπε πως σκοτώθηκε ο Γιώργος Βαλαούρας και πήγαμε στον τόπο ο όπου γης Τριστενικιώτης. Κηδεύτηκε στην Αττική, στον «Κινο Μύλο» με την πάνδημη παρουσία συγγενών, χωριανών, φίλων. Κι όταν το φέρετρό με τη γαλανόλευκη —υπηρετούσε δετή θησαυρό— κατέβαινε στο μνήμα, ο οδυρμός του κόσμου έσμιξε με τις τιμητικές βολές του Τιμητικού αποσπασματος.

Όλοι μας, φίλοι και συμπατριώτες, ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια στους απαρνηγόμενους γονείς που θρηνολογούν τον λησθέντα ακριβογινό τους και παρακαλούμε τον Θεό να τους οπλίσει με τη μονή και κουράγιο.

Γ.Γ.Δ.Σ. Βάσου

Ερασμία Μεταξά-Βάλλα

Μια ακόμη Ζαγορίσια αρχόντισσα έφυγε για πάντα από κοντά μας στις 8 του Φλεβάρη 1999 η αξέχαστη συγχωριανή μας Ερασμία Μεταξά το γένος Βάλλα.

Ο τρόπος της, το ήθος της με την πηγαία καλοσύνη της και την ανεπιτήδευτη ευγένειά της, που τη χαρακτήριζαν, την έκαναν όλους αξιαγάπητη.

Το ευπροσήγορο του χαρακτήρα της και το κουράγιο για την ανέναντη ζωή, δεν την εγκατέλειψαν, ούτε και κατά την περίοδο της σοβαρής κιμασίας από την επώδυνη ασθένειά της, που ήταν και η αιτία του θανάτου της. Μόλις το περασμένο καλοκαίρι έκανε σχέδια για καλύτερη παραμονή της στο χωριό, το οποίο υπεραγαπούσε. Ζούσε τα παιδιά της στη Δράμα, αλλά ποτέ δεν ξεχνούσε τη γενέτειρά της, το αγαπημένο της Μονοδένδρι.

Εμείς όλοι φίλοι και συγχωριανοί θα διατηρούμε άσβεστη τη μνήμη της στις καρδιές μας και ευχόμαστε ο Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή της «εν σκηναίς δικαίων»...

Γιάννης Μπαλάσκας

Πλήρες ημερών πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο δημόσιος υπάλληλος Μονοδενδρίτης Γιάννης Μπαλάσκας, συνταξιούχος του Πολεμικού Ναυτικού. Ο μεταστάς υπηρέτησε μεταξύ των άλλων, κατά το Β' παγκόσμιο Πόλεμο, στον θρυλικό «Παπανικολή» και λόγω της τοχής του στο κίνημα της Μέσης Ανατολής αποστρατεύτηκε προσηλαστώντας σαν καινούργιο λιμάνι της ζωής του το Μονοδένδρι, όπου πέρασε τα υπόλοιπα 45 περίπου χρόνια της ζωής του. Ο Γιάννης Μπαλάσκας για όσους τον γνώρισαν ήταν «σύμβολο πατριωτικής εφηβείας» και σημείο αναφοράς σε ορισμένες από τις πιο τυχοδιώκτες στιγμές που έζησαν στο όμορφο Μονοδένδρι. Η ζωή μας χωριό. Το «Ζαγόρι μας» συλλυπείται θερμά τους οικείους του.

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

Ευχαριστήριο

— Ευχαριστώ θερμά τους θείους μου Κωνίνο Σταμούλη και τη σύζυγό του Φωτεινή, για τα συγχαρητήρια και ευχές τους που μου απομνημόνευαν, με την ευκαιρία του πτυχίου που έλαβα, ως Καθηγητή της Κλασικής Φιλολογίας και να τους διαβεβαιώσω ότι θα φανώ αντάξιος των προσδοκιών τους για μια καλή επαγγελματική σταδιοδρομία.

Αριστοφάνης Σταμούλης

ΑΝΩ ΣΟΥΔΕΝΑ

Γεννήσεις

— Ο Βασίλης και η Μαρία Δούβλη απέκτησαν το πρώτο τους γιο. Στους ευτυχείς γονείς και στους φίλους παπούδες Γιώργο και Ξένη Δούβλη και Θρασύβουλο και Ελένη Φατούρου, τις καλύτερες ευχές μας.

«Το Ζαγόρι μας»
B.T. - A.Nt.

ΑΡΙΣΤΗ

Γεννήσεις

— Στους ευτυχείς γονείς Κώστα και Ασπασία Παπακώστα για την γέννηση του πρώτου κοριτσιού τους, χίλιες ευχές.

Επίσης οι ευχές μας και στους ανηψιούς μας Μιχάλη και Τούλα, παπούδες και γιαγιά της νεογέννητης.

«Το Ζαγόρι μας»
B.T.

ΚΟΡΙΝΑ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Χειρουργός
Οφθαλμίατρος

Φακοί επαφής
28ης Οκτωβρίου 31
Τ.Κ. 454 44 Ιωάννινα
Τηλ. Ιατρείου 35.738
Τηλ. Οικίας 25.081

Δρ. ΚΩΝ. ΤΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΑΔΚΤΩΡ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

28ης Οκτωβρίου 49
Ιωάννινα
Τηλ. Ιατρείου 29.077
Τηλ. Οικίας: 29.177
Κινητό: 093 - 763.632

Κοινωνικά

Θάνατοι

— Στις 27 Φλεβάρη πέθανε και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη η Φαίδρα Γερολάζου.

Στα παιδιά και τα εγγόνια της θερμά συλλυπητήρια.

«Ενωση Ζαγορισιών Αθηνών»

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Ευχαριστήριο

— Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, παππού, Δημητρίου Μπονόβα. Η σύζυγος, τα παιδιά, τα εγγόνια

ΒΙΤΣΑ

Θάνατοι

— Στις 17-2-99 έφυγε από κοντά μας για πάντα ο Μπάμπης-Γιάννης, Γιάννης Κ. Χαρίσης, πέθανε και κηδεύτηκε στον Άγιο Γεώργιο Θεσπρωτίας.

Στη γυναίκα του Μαρία και στις οικογένειες των παιδιών και αδελφών του, θερμά συλλυπητήρια.

Φ. Β.

— Στην Αθήνα πέθανε και κηδεύτηκε στις 24.2.99 ο Γιάννης Παλάσκας από το Μονοδένδρι.

Στην αδελφή του Ουρανία Σφάγγου και στις οικογένειες των παιδιών της, εκφράζουμε τα εγκάρδια συλλυπητήρια μας.

Φ. Β.

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Θάνατοι

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο φίλος Αλεξιάδης.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

«Το Ζαγόρι μας»
A.Nt.-B.T.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Συγχαρητήρια

— Στην αγαπητή μας ανειψιά

και εξαδέλφη Μαρία, Πασχάλη, Χρύσας Ρετζέπη από Ηλιοχώρι Ιωαννίνων, για την απόκτηση του πτυχίου της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών, ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Αθανάσιος, Αγγελική, Ασημίνα
Καφέτσου, ΛΑΡΙΣΑ

Κ. ΣΟΥΔΕΝΑ

Συγχαρητήρια

— Στον αγαπητό Δημήτρη Πατσούρα που πήρε την ειδικότητα του Καρδιολόγου, εγκάρδια συγχαρητήρια.

Ελευθ.-Κώστας Φωτέτσιος

— Στον ανηψιό μας Δημήτρη Πατσούρα που πήρε την ειδικότητα του καρδιολόγου, θερμά συγχαρητήρια.

Οι θείοι του

Σπύρος-Ιππολύτη Καπελλίδη

Θάνατοι

— Την τελευταία Κυριακή των Αποκριών, πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Ελένη, σύζυγος του αείμνηστου Άλκη Πορτοσάλη.

Στους οικείους της, θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»
B.T.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα όπου διέμενε η Καλλιρόη Αριστ. Τζόβα.

Στα παιδιά της, τις αδελφές και τους λοιπούς συγγενείς, θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

— Πέθανε και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου διέμενε στις 25 Φλεβάρη ο Κώστας Τριανταφύλλης.

Στην σύζυγό του Ερασμία και στους συγγενείς του θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»
B.T.-A.Nt.

ΕΡΕΩΝΑΣ

ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ «ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ»

Λειτουργεί με την δ/ση του κ. Δημήτρη Νικολαΐδη.
Παραδοσιακά φαγητά, πίτες κλπ.
Αψογή εξυπηρέτησης και παραδοσιακό περιβάλλον.

Σας περιμένουμε

Ελαφότοπος τηλ.: 0653-71.001
Γιάννινα τηλ.: 0651-73.318
Θεσ/νίκη τηλ.: 031-26.25.45

— Στην Ερασμία, σύζυγο του αείμνηστου Κώστα Τριανταφύλλη, θερμά συλλυπητήρια.

«Ενωση Ζαγορισιών Αθηνών»

Ευχές

— Στην αγαπημένη μας εγγονή και ανηψιά Πελαγία Δ. Σουσιπούλου, που ανέλαβε καθήκοντα Οικονομικού Συμβούλου (Εμπορικός Ακόλουθος) στην Πρεσβεία μας της Νοτιοαφρικανικής Ένωσης ευχόμαστε καλή διαμονή.

Η γιαγιά της Βασιλική
και οι θείοι της
Λάκης και Τέλης Παππίας

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

— Για τις ανάγκες της Αγίας Παρασκευής Λεπτοκαρυάς, η Πιπίτσα Τζαφλίδη-Δάνδαλη και ο Γεώργιος Δάνδαλης, διέθεσαν το ποσό των 1000\$ εις μνήμην των γονιών τους Θεοδώρας και Τριανταφύλλου, και Ελευθερίου Τζαφλίδη. Καθώς επίσης και για τους θείους τους Ιωάννη και Ελένη Δαρδάνη.

Φ.Γ.

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

Θάνατοι

— Στις 10 Φεβρουαρίου πέθανε και κηδεύτηκε στα Γιάννινα ο γνωστός επιχειρηματίας Θεοδόρης Δασκαλόπουλος σε ηλικία 79 ετών. Στους οικείους του θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

ΠΑΠΙΓΚΟ

Συγχαρητήρια

— Στον αγαπημένο μας εγγονό Μιχάλη Δ. Τσιολογιάννη που αρίστευσε στις εισαγωγικές του Πανεπιστημίου Σάμου στη Σχολή Πληροφορικών και Επικοινωνιακών συστημάτων, ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια, υγεία και καλή πρόοδο.

Μιχαλάκης και Σούλα
Χριστοδούλου

Ανακοίνωση

Ο Δήμαρχος Τμήσης Ιωαννίνων κ. Θεόδωρος Τσουμάνης ανακοινώνει ότι:
Τα νέα τηλέφωνα του Δήμου μας που μπορούν οι Δημότες μας να καλούν για την εξυπηρέτησή τους, είναι τα εξής:
Τηλέφ. Δημάρχου: 0653-81093
Τεχνικές Υπηρεσίες — Δασολόγος Μηχανικός: 0653-81091
Γραμματεία-Δημοτολόγια: 0653-81203
Ληξιαρχείο: 0653-81092
Το FAX του Δήμου μας είναι: 0653-81203

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

— Η Ιερά Μονή Ασπραγγέλων δια του εκπροσώπου της κ. Φρίξου Τσολάκη, ευχαριστεί τον κ. Χάρη Μπονόβα για την προσφορά των 50.000 δρχ.

ΒΡΑΔΕΤΟ

— Ο Κων/νος Τσουμάνης του Σπυρίδωνος, προσέφερε στην Εκκλησία Βραδέτου δραχ. εκατό χιλιάδες (100.000), για τις ανάγκες της.

— Επίσης η Μαριάνθη Τσέση προσέφερε δραχμές δέκα χιλιάδες (10.000).

— Η Τερψιθέα Τσολάκη δρχ. δέκα χιλ. (10.000) και ο Ιωάννης Κώππας δρχ. τρεις χιλ. (3.000).

Η Εκκλησιαστ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

— Η κ. Βασιλική Κοντοδήμου κατέθεσε 20.000 δρχ. στη μνήμη της Σοφίας Αναγνωστοπούλου στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεςοβού «Αλέξης Νούτσος».

Το Δ.Σ.

ΚΑΤΩ ΣΟΥΔΕΝΑ

— Οι αδελφές Σωτηρία Οικονομίδη-Καρατζά και Αθηνά Οικονομίδη-Γράβου πρόσφεραν στο «ΜΟΡΦ. ΕΞΩΡΑΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ» το ποσό των 30.000 δραχμών.

Το Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά τις συγχωριανές μας.

ΚΗΠΟΙ

— Η κα Νίτσα Ανθοπούλου και τα παιδιά της αντί μνημοσύνου και εις μνήμη του αγαπημένου συζύγου και πατέρα, Γεωργίου, κατέθεσαν το ποσόν των 60.000 δρχ. για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κήπων.

— Επίσης για τον αυτό σκοπό η κα Σοφία Βατζά και η κα Πανδώρα Ανθοπούλου, εξαδέλφες του Γεωργίου Ανθοπούλου κατέθεσαν το ποσόν των δρχ. 20.000 η κάθε μία.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή τους ευχαριστεί θερμά και τους συγχαίρει για την σημαντική και συχνή προσφορά των υπέρ της Εκκλησίας μας. Ο Άγιος Νικόλαος πάντα μαζί τους.

Εκ της Εκκλησιαστικής Επιτροπής

— Η κα Ελένη Τζιμοπούλου κατέθεσε υπέρ του Αγίου Νικολάου Κήπων το ποσόν των 10.000 δρχ.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

— Τα παιδιά του Βασιλείου και της Ευριδίκης Τσουμάνη με χρηματική τους προσφορά ανακαίνισαν την εκκλησία Άγιοι Πάντες (οστεοφυλάκιο), στη μνήμη των γονέων τους.

— Ο κ. Δημήτριος Θρ. Φατούρος για τις ανάγκες της Εκκλησίας Άγιοι Πάντες πρόσφερε το ποσό των 20.000 δρχ., στη μνήμη του θείου και νονού του Γεωργίου Παπαζώη.

— Για τις ανάγκες της Εκκλησίας Άγιοι Πάντες, προσφέρθηκαν επίσης τα παρακάτω ποσά:

Σβώλου Ασπασία και Θάλεια 20.000 δρχ.
Τσουμάνης Χρ., δάσκαλος 10.000 δρχ.
Βακάκης Πέτρος 10.000 δρχ.
Γιαννακού Μερρόπη 10.000 δρχ.
Βρυζάλας Χριστόδουλος 5.000 δρχ.
Τριανταφυλλίδης Γεώργιος και Ευτυχία 5.000 δρχ.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΠΑΠΙΓΚΟ

— Ο Εξωραϊστ. Σύλλογος Παπίγκου ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω για τα αποσταλλέντα σ' αυτόν χρηματικά ποσά:

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

- Η Ριζάρειος Εκκλησιαστική Σχολή (Ρ.Ε.Σ.) για την συνδρομή 2 ετών των 44 χωριών του Ζαγοριού, 264.000 δρχ.
- Η κ. Μπαλούγια Σοφία 50.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Νικόλαου Μπαλούγια. Επίσης 100.000 δρχ. για συσσίτιο γερόντων στο φιλόπρωχο ταμείο των Αγίων Πάντων Θεσ/νίκης.
- Ο κ. Παλαιολόγος Γεώργιος 10.000 δρχ. στη μνήμη Αγγελικής και Μιχαήλ Ζαΐμη.
- Ο κ. Πίπας Στέλιος 5.000 δρχ.
- Η κ. Σκούρτη Ναυσικά 5.000 δρχ.

1. Δόσην Γεώργιον του Αριστείδη 50.000 δρχ. εις μνήμην του αποβιώσαντος πατρός του.

2. Βελήν Παναγιώτην 10.000 δρχ. εις μνήμην του Αριστείδη Δόση.

3. Κοντογιώργον Αγαμέμνονα 10.000 δρχ. δια ενίσχυση του Συλλόγου.

ΤΡΙΣΤΕΝΟ

— Πρόσφεραν για τον Χορευτικό Όμιλο της Αδελφότητας Τριστένου:

1) Η κ. Δέσποινα Σκέρλου, δασκάλα του χορευτικού 15.000 δρχ.

2) Η κα Άννα Κοτσαμή 20.000 δρχ.

Η Αδελφότητα ευχαριστεί θερμά

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

25.000

Κίτσου-Γιαννακού Μελομένη

12.000

Χαρίτος Γεώργιος (4)

10.000

Βατζιά-Ανθοπούλου Σοφία

Κοσοβίτσας Άλκης (2)

Κούπαρης Κίμων (2)

Λάππας Κων/νος

Μουτσόπουλου Ελένη (2)

Παντελή-Βαζάκα Θεανώ

Πίπας Στέλιος (2)

Σουρανάκη Λιόγκα Εριέττα

8.000

Θεοδοσίου Γεώργιος (2)

7.000

Σκλάβη Ευνομία

6.000

Βογά μαρία

Γκίγκα Αφροδίτη 20 \$ USA

Κατζά-Τζαφέρη Αθηνά

5.000

Αδελφότητα Τριστένου

Αναγνωστάκη Αργυρούλα

Βαλαούρα Ελένη

Βαλαούρα Όλγα

Βασδέκης Δημήτριος

Βασδέκης Ηλίας

Βασιλή Ελένη

Βαστέλη Θέλμα

Βράνιαλη Φρόσω

Γεωργιάδου Μαίρη

Γιαννακού Όλγα

Ζαΐρης Ιωάννης

Κοντοκάλης Βασίλειος

Κρίτσα Γεωργία

Λαμπριδής Δημήτριος

Νικολαΐδης Φίλιππας

Ευνός Ναπολέων

Οικονόμου Ειρήνη

Παπαγεωργίου Ηλίας

Παπαϊωάννου Ιωάννης

Παπαρούσης Διονύσιος

Πασπαλιάρης Φάνης

Ρούντας Γεώργιος

Σιουσόπουλος Διομήδης

Σκούρτη-Παπαδάκη Ελένη

Τζοβαΐρη Κυριακή

Τζόκας Ιωάννης

Τόσας Γεώργιος

4.000

Βερτοδούλου Πηνελόπη

Βλαχοπούλου-Κουμπή Κλεονίκη

Καρμπαθάκη Ελισάβετ

Κοντοδήμου Βασιλική

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

10.000

Μουτσόπουλος Γεώργιος (4)

Ρέμος Αναστάσιος (4)

9.000

Καραγιάννης Θωμάς (3)

Λιάρου Πελαγία (3)

Παπαγεωργίου Ευθαλία (3)

Πετρίδης Κώστας (3)

6.000

Γαλανόπουλος Στέφανος (2)

Γκρουϊδης Σωκράτης (2)

Δώδος Δημήτριος (2)

Καριπίδου-Παπανικολάου Ελ. (2)

Κεκριδίου Κλεονίκη (2)

Κομπάρης Μιχαήλ (2)

Κοντογιάννη Ευγενία (2)

Παλαιολόγος Γεώργιος (2)

Πελλένης Κλέαρχος (2)

Πορφύρης Αριστοφάνης (2)

5.000

Κράλιος Κων/νος (2)

3.000

Αναγνωστοπούλου Ιωάννα

Αρβανίτης Δημήτριος

Βαζάκα Αλεξάνδρα

Βαλαούρας Λεωνίδα

Βασδέκης Φωκίων

Γεωργίου Κων/νος

Γιώτη Αρσινόη

Γκαζιάνης Χριστόφορος

Γκόγκος Δημοσθένης

Δαλαγγέλης Άγγελος

Δαμβόπουλος Θωμάς

Ζωΐδη Αλεξάνδρα

Ιγνατιάδης Γεώργιος

Καλιγέρου-Παπανικολάου Ελένη

Καναβέλης Αθανάσιος

Καρανίκας Φωκίων

Καρράς Γεώργιος

Κάτσης Παναγιώτης

Καφέτσιου-Κων/δου Βασιλεία

Καψάλης Σωτήριος

Κιουρτσιδάκη Μαίρη

Κοινόν. Πλατάνια (Τσερίτσιαν)

Κομπάρου Μαρία

Κοντοδήμου Καίτη

Κώτσης Ιωάννης

Λιακοπούλου-Καρακίτσου Ολυμπ.

Λιόγκα-Σακκά Βούλα

Λιόντου-Τσελεπίδου Κλεονίκη

Λιόντος Αθανάσιος

Λιόντος Παναγιώτης

Λουτσάρης Βασίλειος

Μάνθου Φωκίων

Μανίκα-Ξάνθου Ευάνδρα

Μαντέλου-Βουλτζάτη Αγγαία

Ματσόπουλος Νίκος

Ματσούλη Αμαλία

Νάσιος Κων/νος

Ντιναλέξης Ευριπίδης

Ξάνθος Μιχαήλ

Παλιάγκα Στεφανία

Παπαγεωργίου Βύρων

Παπαδημητρίου Κων/να

Παπικιώτης Βαγγέλης

Πολυμέρης Γιώργος

Πούλης Φρίξος

Ρογκότης Χρήστος

Σουλτάνης Βασίλειος

Σταμούλης Ευάγγελος

Στεργίου Αχιλλέας

Στεφάνου Αθανάσιος

Στουκίδης Γεώργιος

Στουκίδης Χριστόδουλος

Τσαπάρη Λίτσα

Τσεκούρα Χαρίκλεια

Τσιάντη Χρυσούλα

Τσιατούρας Γεώργιος

Τσόδουλος Βλάσης

Τσολάκη-Βλαχιάτη Παναρά

Τσολάκη Παναγιώτα

Τσουμάνης Παύλος

Τσούτση Ευφροσύνη

Φωτίου-Ζαχαρή Μαρία

Φωτίου Ελευθέριος

Φωτίου Νικόλαος

Χριστοδούλου Ελευθέριος

Χρόνη Αριστεά

Χρόνη-Παπιά Μαρίκα

Ψυχούλας Ευάγγελος.

ΣΗΜ.: Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

Ιδρυτής:

ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★

Ιδιοκτήτης - Εκδότης

ΙΣΤΟΡΙΚΗ

ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ

ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ

ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΒΥΡΩΝ

2. ΓΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

3. ΖΑΡΙΑΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

4. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

5. ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΥ

6. ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

7. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

8. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

9. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

10. ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

11. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

★

Υπεύθυνος για το Νόμο:

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

Πρόεδρος Ι.Α.Ε.Ζ.

Ν. Ζέρβα 2 - Ιωάννινα, Τηλ. 3017

★

Υπεύθυνος Υλης:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΖΙΟΒΑΣ

Αργυρινών 16 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 27.105